

LURE COURSING

Pripremila: Andreja NOVAK Prevela: Tina Birk

Coursing je vremenski fenomen koji je preživio protekla stoljeća. Negdje u prošlosti izgubio je svoju prvobitnu namjenu, ali se usprkos svemu nezaustavljivo raširio preko cijele povijesti, sve do danas. Zašto su kroz stoljeća psi, a s njima i hrtovi iz prošlosti, preživjeli, dok su se moćne zgrade pod težinom starosti rušile u prah? To nikako ne može biti slučajnost; nadmoć preživljavanja pasa je fenomenalna. Nikako ne možemo dati pravilan odgovor na to pitanje jer je u odgovor upleteno previše različitih čimbenika: hrtovi, njihovi vlasnici, lov, tradicija, sport, itd... Svaki ljubitelj hrtova mora naći svoj odgovor.

Predstavljanje coursinga može se povezati s poviješću nastanka i razvoja različitih pasmina hrtova. Kako bismo razumjeli nastanak, razvoj i bit coursinga, moramo poznavati povijest hrtova.

Hrtovi su psi uzgojeni za brzinu. Njihova građa tijela je specifična – visoki su, dugački, mršavi, okretni, trkači psi s aerodinamičnom građom; za svojim plijenom lete kao strijele. Oni su plod tisućugodišnjeg planiranog uzgoja koji je u prošlosti bio na jednako visokoj razini kao što je danas. Neki od njih bliski su rođaci primitivnih pasa (pratipski psi), kao što su Podenco Ibicenco i faraonski pas.

Među hrtove spadaju oni psi koji se po izrazito specifičnoj građi tijela, obliku glave i nošenju repa bitno razlikuju od ostalih pasmina pasa, ali i po tome da se upotrebljavaju za svojevrstan lov.

Hrtovi su psi vitkog, mršavog i uskog tijela čiji se prsni dio razvio uglavnom u dubinu: imaju duge, uske i duguljaste glave te dugačak i špicast rep savijen ispod tijela. Od ostalih pasmina hrtovi se razlikuju i po karakteru, ponašanju i sposobnostima. Hrtovi imaju razmjerno vrlo zakrčljivo osjetilo mirisa, odnosno uske nosnice i nosne šupljine. Zbog toga imaju razvijenija osjetila vida i sluha. Hrtovi se upotrebljavaju kao trkači i lovački psi – iako ne love osjetilom mirisa kao ostali lovački psi, nego osjetilom vida jer love po prostranim i preglednim stepama. Danas se hrtovi uglavnom upotrebljavaju kao psi za sport (coursing) i pratnju.

PRADOMOVINA HRTOVA

Uzgoj hrtova uvijek je težio brzini i oštini. No europski su hrtovi zbog jednostranog uzgoja (samo brzina) izgubili obrambene sposobnosti – one su se najviše zadržale kod afričkih hrtova.

Arapski poluotok pradomovina je najstarijih dokazanih hrtova.

Salukija i sloughija tamo su već prije 5000 godina planski uzgajali za to da bi mogli dostizati pustinske gazele. U staroj Perziji saluki je postojao u 16 varijanti, a jedna od njih zvala se tadži. Danas postoji u Kazahstanu, Uzbekistanu i Turkmenistanu druga vrsta u različitim bojama, a zove se tazi. Nažalost, broj tazija se smanjuje jer u srednjoazijskim republikama nema kinoloških organizacija koje bi im mogle osigurati budućnost, pa zato postoji opasnost da će izumrijeti.

U svojoj domovini afganistanski hrt prvobitno je danju lovio pustinske lisice i gazele, a noću je čuvao šatore. U Afganistanu još uvijek postoje dvije varijante – sjeverni tip guste i duge dlake od kojeg proizlazi današnji elegantni izložbeni pas i manje odlakani izložbeni tip koji se rijetko viđa na Zapadu, a u Pakistanu se još uvijek upotrebljava kao radni pas. U bližnjem rodu je i hrt tajgan, kojeg u Zapadnoj Europi i Americi još nisu vidjeli, a postoji još u planinama Tien Šan u Kirgistanu, koriste ga za lov na lisice i zečeve. Ruski kinološki savez, koji priznaje oba hrta (tazija i tajgana), pokušava pronaći uzgojne životinje za očuvanje obje vrste hrtova.

POVIJESNI UTJECAJI

U Rusiji se hortaj ili ruski hrt razvio iz dviju sada već izumrlih pasmina hrtova zvanih krimskaja i gorskaja. Nakon Oktobarske revolucije 1917. godine hortaji iz napuštenih uzgajivačica ruskog plemstva parili su se s lokalnim psima i stvorili pasminu poznatu pod imenom južnoruski stepski hrt. Nakon raspada Sovjetskog Saveza ruski uzgajivači više su se zauzeli za predrevolucijske pasmine, sposobne i povjerenja vrijedne lovce na zečeve koji su bili u opasnosti da izumru. Najomiljeniji i najkarakterističniji ruski hrt, elegantni borzoi, postojao je u carsko doba u različitim oblicima. Ruski uzgajivači trude se obnoviti što više njegovih nestalih varijanti.

Hrtovi su se razvijali i južnije, u Indiji, gdje postoje i dan-danas. Indijski kinološki savez priznaje samo rampura iz sjeverne Indije te mahratta i banjara, pse nomadskog plemena Banjara. U južni Indiji još živi vitki lovac na zečeve pod imenom cipiparaj, pologar (koji potječe iz okolice Madrasa) te madol (hrt iz Maharašte). Te snažne, dugonoge pse razvili su za lov na šakale i zečeve.

Hrtovi su na Sredozemlje i u Afriku vjerojatno došli s feničkim trgovcima. Grčki i albanski hrt, koji su danas izuzetno rijetki, slični su salukiju, a visoki španjolski hrt atletskog izgleda u bližem je rodu s podencom. Mađarski hrt puno je manji. Od prastarih hrtova nastao je sićušni talijanski hrt, a pretpostavljamo uz pomoć španjolskih uzgajivača.

U Maliju u južnoj Sahari tamošnji su Tuarezi stoljećima uzgajali azawakhe za lov na gazele.

Feničani, koji su trgovali kositrom, vjerojatno su sa sobom u Veliku Britaniju prije više od 2500 godina doveli i hrtove. Tamo su ih planski uzgajali i zatim križali s pasminama mastifa kako bi dobili mišićave, otporne i snažne irske vučje hrte, koji su bili izuzetno omiljeni i kod plemstva.

Slično se razvio okretni škotski deerhound, kojeg su cijenili poglavari u Škotskom gorju. Engleskog hrta – greyhounda, vjerojatno su u Veliku Britaniju doveli Kelti da bi lovili zečeve i lisice. Puno kasnije uzgojili su whippeta, hrta za niže slojeve stanovništva. Izvan Europe i Azije postoji jako malo pasmina hrtova. Brazilski hrt vjerojatno je križanac između greyhounda i lisičara (foxhouna), a snažni australski hrt potječe od neobično mišićavog engleskog hrta.

VID – LOVAČKA TEHNIKA HRTOVA

Danas mnogi imaju hrtove za pratnju, ali prvobitno su se svi psi uzgajali za lov. Primjećivali su kretanje divljači, slijedili je, uhvatili i ubili plijen. Iako pse u fundamentalnim islamskim zajednicama općenito preziru, hrtovi ne podliježu tim kulturnim tabuima. Vjerojatno zato jer je veza između lovca i njegovog hrta starija od islama.

Hrtovi se dobro osjećaju samo ako su fizički aktivni, zbog čega trebaju redovito kretanje na otvorenom. Općenito imaju blag i ljubazan, ali suzdržan karakter. Iako nisu posve predvidljivi, mirni su, obično ljubazni prema djeci. Neke prirodne pasmine hrtova dobri su čuvari, a njihove čistokrvne vrste nemaju izrazito jak nagon za čuvanje teritorija. Svi hrtovi imaju snažno razvijen nagon za lovom na male životinje.

POVIJEST COURSINGA

Kroz stoljeća je radna upotrebljivost hrta sve više zamirala, iako su njegove radne – lovačke sposobnosti ostajale. Današnji uzgajivači hrtova također manje-više teže tome da slijede standarde pasmine, a istovremeno je pas osim na izložbama (dakle eksterijerno) još uvijek uspješan u radu (lure coursingu).

Utrke hrtova razvijale su se u dva smjera: jedna od mogućnosti natjecanja jest natjecanje na trkaćoj stazi, gdje iz startnih boksova starta po 6 pasa odjednom, a pruga je dugačka od 320 do 480 m – ovisno o pasmini. Iz tih su se oblika razvile i profesionalne utrke hrtova, gdje se danas okreću velike svote novca. U Europi je profesionalno natjecanje s hrtovima najrasprostranjenije u Velikoj Britaniji, a u svijetu su najjače Sjedinjene Američke Države.

Drugi oblik natjecanja s hrtovima prihvaćen je kod ljubitelja hrtova otvorenih ruku jer oponaša prirodni rad hrtova na terenu. Najčešće je to rad u parovima i tako se razvio sport koji se danas naziva coursing – često se može naići na naziv »lure coursing« ili »jagd coursing«.

Današnji coursing je sport koji ima drevne korijene u lovačkim igrama i hajkama s pasminama pasa koje su više lovile vidom nego njuhom. Coursing je jedan od najstarijih lovačkih sportova, a potvrde nam daju 4000 godina stare slike u egipatskim grobnicama koje prikazuju coursing s dugonogim psima s uspravnim i spuštenim ušima. Svugdje gdje su ljudi imali pristup konjima i otvorenom prostoru coursing se među lovcima razvio u važan sport koji je bio rezerviran samo za pripadnike plemstva i plave krvi.

SUVREMENI COURSING

SUDJELOVANJE NA COURSINGU

Danas se za natjecanja u coursingu upotrebljava umjetni mamac (plastična vrećica, trake) koji je vezan na konopac koji vuče mašina. Odavde proizlazi i izraz »lure coursing«, koji na engleskom jeziku znači »mamac na dugačkom konopcu«. Izraz »lure coursing« upotrebljavaju prije svega Amerikanci i na engleskom govornom području, a riječ »coursing« rezervirana je za lov na žive životinje – prije svega na zečeve i kojote.

Na natjecanjima u lure coursingu danas sudjeluju ljubitelji i vlasnici hrtova i pasa koji spadaju u takozvanu »hound« skupinu. Ta natjecanja održavaju se strogo na amaterskoj razini, a osim svih pasmina hrtova na natjecanjima se susreću i rodezijski riđbeci, basenjiji, faraonski psi i Cirneco dell'Etna. Na treninge lure coursinga mogu dolaziti sve pasmine pasa, tako da su i mješanci sve češći posjetitelji.

PRIPREMA PSA NA COURSING I MOGUĆNOST OZLJEDA

Lure coursinga se možete prihvatiti na dva načina: napravite domaću zadaću, imate psa u formi i prihvatite se lure coursinga polako i strpljivo. Najveća pogreška oduševljenih vlasnika je ta da na lure coursing dovedu svoje ljubimce direktno s kućnog kauča i puste ga u polje. Pas je zanesen, punom brzinom i bez iskustva upusti se u lov na mamac, što najčešće završava ozljedom. To uzruja vlasnika, koji za ozljedu okrivljuje lure coursing (počne ga smatrati opasnim sportom), klub koji je organizirao natjecanje i slično.

Moramo biti svjesni da su ozljede na lure coursingu moguće isto toliko kao u slobodnoj igri ili trčanju tijekom igre. Naravno, prvi uvjet da izbjegnute ozljede je taj da svog psa imate u formi. Da se razumijemo pravilno – ovdje ne govorimo o nekoj vrhunskoj formi hrtova s televizijskih ekrana – dovoljne su redovite svakodnevne aktivnosti i povremeni treninzi lure coursinga na kojima se pas navikne na prilagođavanje pruži, brzini zeca i različitim terenima. Najčešće ozljede jesu ozljede prstiju i jastučića. Osobitu pozornost morate namijeniti hranjenju na dan natjecanja – rano ujutro na dan natjecanja psa nahranite sa s polovicom njegovog normalnog obroka, a isto tako nemojte ga hraniti još nekoliko sati nakon završetka natjecanja. Na taj se način izbjegava mogućnost torzije želuca.

Mlade pse možete rano početi navikavati na lure coursing – dovedite ih na treninge i igrajte se s njima tako da u igri love mamac. Hrtovima nekakvo »posebno« učenje najčešće nije ni potrebno jer njihov prirodni nagon za lovom obavi svoje.

IZVOĐENJE LURE COURSINGA

Uređaj za lure coursing čine mamac koji je privezan za dugačak konopac (dužina lure coursinga može biti i 800 m) postavljen među pojedinačnim okruglim valjcima (pullyji) kojima se napravi cik-cak pruga – promjenom smjera oponaša se prirodno kretanje zeca.

TEREN ZA LURE COURSING

Na službenom natjecanju mogu sudjelovati samo psi s rodovnicom i važećom natjecateljskom licencom. Idealan teren za radni lure coursing je veliki travnjak, golet ili pješćano zemljište, po mogućnosti s padinom ili brežuljkom, obraslo pojedinačnim drvećem ili grmljem. Ako zemljište nije obraslo, treba postaviti umjetne konstrukcije. Parkur može imati prirodne ili umjetne prepreke. Na primjer, može se plahom simulirati potok, tako da psi ne mogu trčati pored nje.

Sve prepreke moraju biti postavljene tako da ih pas iz svoje perspektive može na vrijeme primijetiti. Parkur mora biti postavljen tako da je svaka opasnost za psa isključena, a teren prije svega ne smije biti klizak i mora biti bez stranih tijela (komadići stakla, limenke itd.). Vanjska granica mora biti sigurna za pse. Parkur mora biti postavljen tako da psi ne moraju preskakivati konop koji se vuče. Ni u kom slučaju ne smije se postaviti zatvoreni parkur. Za velike pasmine dužina mora biti najmanje od 650 do 1000 m, a za male pasmine (whippet, mali talijanski hrt) od 400 do 700 m, pri čemu se parkur mora prilagođavati pasminama.

Trkalište moraju nadležni suci za lure coursing na vrijeme prije natjecanja potvrditi.

Startna ravnina mora biti duga najmanje 40 m i najviše 70 m. Kod prvog koluta kut mora biti veći od 90°. Svi ostali kutovi ne smiju biti manji od 60°. Posljednji kolut prije neke prepreke mora biti dovoljno udaljen da se pas može pripremiti za prepreku. Nakon prepreke mora biti dovoljno velika pauza do sljedećeg koluta. U zoni u kojoj bi psi trebali uloviti zeca mora se vući sporije kako bi im se omogućilo da ga ulove u trku.

OSOBLJE ZA PRIPREMU I IZVOĐENJE NATJECANJA

Kako bi se natjecanje održalo po pravilima, sigurno i bez zastoja, zadužene su sljedeće osobe:

Suci – oni su najveći organ natjecanja i odlučuju većinom

Starter – vlasnik pusti psa na naredbu startera, koji pazi da je start pravilan

Osoba koja vuče zeca – mora biti iskusna osoba koja prilagođava vuču zeca s obzirom na pasminu pasa, njihovu brzinu i sposobnost

Postavljač zeca – brine se za što brže postavljanje zeca među vožnjama

Osoblje za pregled pasa prije starta – pobrinu se za to da su psi pravilno označeni i da imaju brnjice

Vođa lure coursinga – nadležan je za cjelokupan tehnički i organizacijski tijek natjecanja

Ured – brine se za zapisivanje rezultata, razvrstavanja i za to da svi vlasnici predaju važeće licencije i radne knjižice

Veterinar – veterinar određuje organizator. Veterinar se brine za detaljan pregled pasa prije natjecanja i daje im dozvolu za start. Mora biti pripremljen i prisutan dokle god traje natjecanje.

Psi koji se natječu u lure coursingu podijeljeni su prema pasminama. Psi se natječu u parovima ako broj pasa u pasmini to dopušta. Psi su obično označeni crvenim i plavim ovratnikom ili natjecateljskim plaštem, koji sucima omogućava lakše ocjenjivanje. Psi moraju na natjecanjima obavezno nositi brnjicu (izuzetak su irski vučji hrt i mali talijanski hrt). Ako je najmanje 6 pasa jedne pasmine i spola na startu, mužjaci i ženke moraju trčati odvojeno. Kod manjeg broja trče miješano. Ako su najmanje 3 psa jedne pasmine i spola na startu, psi se odvojeno svrstaju po bodovima.

Uvijek se izvedu dvije vožnje i uvijek se postave dva različita parkura. Natjecateljske parove prve utrke određuje ždrijeb. Nakon prve vožnje psi se razvrstaju po uspješnosti od prvog do posljednjeg mjesta.

Natjecateljski parovi u drugoj vožnji su određeni: pas s najboljim rezultatom trči sa psom koji ima drugi najbolji rezultat, treći s četvrtim, peti sa šestim itd.

NAČIN OCJENJIVANJA

Suci ocjenjuju ponašanje psa tijekom cijelog trčanja, i to neovisno o drugom psu. Treba uvažavati da različite pasmine imaju svoje tipično ponašanje (razlikuje se lovačka suradnja borzoja ili trčanje afganistanskog hrta). Trka započinje znakom za start koji da starter. Završi kad oba psa dobiju mogućnost ugristi mamac.

Obično dva suca ocjenjuju oba psa koji trče zajedno, prema dolje navedenim kriterijima. Lure coursing se podjelom naziva CACIL ocjenjuju dva suca. Neutralne ocjenjivačke liste sudaca ne sadrže imena psa i vlasnika. Kod druge utrke ne unosi se broj postignutih bodova iz prve utrke. Time se pokušava izbjeći da se unaprijed odredi pobjednik. Kod lure coursinga nije glavna brzina psa, nego se ocjenjuje 5 različitih činitelja:

1) Želja za lovom – hrt pokazuje svoj lovački instinkt na sljedeći način: stalan pritisak psa na objekt lova, što

tjera osobu koja vuče zeca da mora stalno prilagođavati brzinu kako bi spriječio ulov zeca prije zone predviđene za to.

Ovdje se posebno ocjenjuje kako psi vladaju terenom: čisto trčanje (bez oklijevanja kod prepreka), lovački instinkt kod praćenja bez obzira na konfiguraciju terena (prirodne prepreke) i eventualne nezgode (izbjegavanje, pad, gubitak zeca iz vida), pokušaji ulova zeca na terenu, ulov zeca na kraju parkura i ponašanje drugog psa pri ulovu (tipično reagiranje za pasminu).

2) Inteligencija – ovdje se pokaže ako je pas sposoban »čitati« teren – kako pri praćenju stalno pokušava biti u povoljnom položaju za napad. Svoju lovačku inteligenciju pokaže i time da pokušava prepriječiti put objektu lova ili da pokušava spriječiti »bijeg« objekta lova na nepregledni teren. Sudjelovanje pri radu koje je tipično za pasminu ovdje se pogotovo mora uvažavati.

Psi koji skrate put zbog udobnosti ili na neinteligentan način te tako prepuste posao drugome kažnjavaju se oduzimanjem bodova. Kod samo jednog lovca treba uvažavati da ne dolazi do suradnje pri radu tipične za pasminu.

3) Spretnost – Ocjenjuje se okretnost pojedinačne pasmine. Je li pas sposoban slijediti iznenadnu promjenu smjera objekta lova? Trči li preko koluta usprkos korektnoj vuči mamca? Izvede li promjenu smjera tipičnu za pasminu?

4) Kondicija psa – Kondicija se prepoznava po ravnomjernoj brzini na cijelom parkuru. U posljednjem dijelu parkura pas pokazuje jednake usklađene mogućnosti (spretnost, okretnost, ubrzavanje itd.) kao na početku.

5) Brzina psa – Pas treba dovoljno veliku brzinu kako bi dostigao objekt lova, a osobito mora izjednačiti kašnjenje koje je nastalo zbog učinka iznenađenja na startu. Brzina je očita kod dužine koraka, broja koraka ili stupnjevanja kretanja. Prepoznava se po tome da pas trči vrlo nisko, dobro se rastegne i trudi dostići objekt lova. Najviša brzina ne uvažava se pri ocjeni lure coursinga jer se brzina hrta uspoređuje s brzinom njegovog konkurenta.

Kao što smo već prije spomenuli, trče se dvije vožnje, a bodovi se zbrajaju. Ako se druga trka otkáže zbog više sile, za uvrštavanje se upotrijebe bodovi iz prve vožnje.

Kod jednakog broja bodova odlučuje:

Viši broj bodova u drugoj trci.

Viši broj bodova u drugoj trci pri ocjeni za: želja za lovom

Viši broj bodova u drugoj trci pri ocjeni za: inteligenciju

Viši broj bodova u drugoj trci pri ocjeni za: spretnost

Viši broj bodova u drugoj trci pri ocjeni za: kondiciju

Viši broj bodova u drugoj trci pri ocjeni za: brzinu

Kod i dalje jednakog broja bodova oba psa uvrštena su na isto mjesto. Kod samo jedne trke i jednakog broja bodova određuje se kao što je gore napisano, ali se uvažava samo 1. vožnja.

SANKCIJE

DISKVALIFIKACIJA

Pse koji napadnu svog partnera ili ga dulje vremena ometaju pri trčanju moraju suci većinskom odlukom diskvalificirati.

Za napad se označi prepoznata namjera i izvršeni napad na drugog psa, pri čemu je bitna karakteristika dodir s naglim pokretom glave. Dovoljan je već jedan napad. Za ometanje dulje vremena u trci smatra se ako pas stalno iznova na duljem dijelu pokušava spriječiti drugog psa da normalno trči. Trenutna obrana protiv napada je dopuštena. Ako pas upotrijebi svoje tijelo, a pri tome gurne drugog psa s ravne linije i pri tome se cijelo vrijeme zanima samo za mamac (glava prema mamcu), to se ne smatra napadom. Broj diskvalifikacija znači različito duge zabrane – u najgorem slučaju čak i gubitak licencije.

Dnevna diskvalifikacija (dvostruki start)

Psi koji su prethodni dan sudjelovali na nekoj drugoj trci ili lure coursingu moraju se isključiti s natjecanja tekućeg dana. Usprkos prijavi precrtaju se s popisa prijava. Prijavnica se ne vraća. Suci moraju napraviti odgovarajući izvještaj.

Zaustavljanje/odstupanje

Do zaustavljanja ili odstupanja dolazi ako pas više ne slijedi svoj mamac, odnosno ako se zaustavi bez vidljivog razloga. Većinskom odlukom suci kazne te pse jednodnevnom zabranom.

Ako se pas tri puta zaredom zaustavi/odustane ili trči amo-tamo, automatski se diskvalificira.

Sve sankcije moraju biti jasno upisane u radnu knjižicu i licencu za lure coursing. Suci moraju dati vodstvu trke pismeni izvještaj koji mora jedan od sudaca ukratko objasniti, i to za svaku diskvalifikaciju ili dnevnu zabranu. Iz njega mora biti vidljiv broj ili bilo kakva druga oznaka trke, boja natjecateljskog plašta i ime diskvalificiranog psa te uzrok diskvalifikacije/dnevne zabrane.

Diskvalifikacije/dnevne zabrane moraju biti jasno upisane u radnu knjižicu i u licencu. Licencni karton zadržava organizator i u roku od dva dana šalje ga zajedno sa sudačkim izvještajem predsjedniku Komisije za sport s hrtovima. Za upis se koriste sljedeće kratice:

Diskvalificiran: disk

Zaustavljanje, odstupanje bez razloga (dnevna zabrana): u.o.dan

Zaustavljanje, odstupanje s razlogom (ozljeda i sl.): u.o.

Oduzimanje licencije

U slučaju da pas izgubi natjecateljsku licenciju, može je sljedeće godine opet dobiti. Pas koji je već dva puta izgubio licenciju ne može je više dobiti. Ako je pas u dvije lure coursing sezone zaredom bio četiri puta diskvalificiran, a pri tome ne tri puta u jednoj lure coursing sezoni, mora za ponovno dobivanje licencijskog kartona ponovno ispuniti uvjete za stjecanje licencijskog kartona i to dokazati.

Psi koji su dva puta izgubili licencijski karton ne mogu ga više dobiti.

LURE COURSING SA ASPEKTA ZAKONA O ZAŠTITI ŽIVOTINJA

Samo natjecanje i sudjelovanje na lure coursingu nije sporno s vidika zakona o zaštiti životinja – dok se psi natječu za umjetni mamac. Psi obično vole sudjelovati na lure coursingu i nisu natjerani na to. Za eventualne nemogućnosti natjecanja zbog ozljede pobrinu se temeljite veterinarske kontrole prije i za vrijeme pojedinačnih natjecanja.

ZAKLJUČAK

Lure coursing je sport gdje se opuštaju i čovjek i pas. To je sport koji se može izvoditi samo u prirodi, na otvorenom prostoru gdje nisi stiješnjen među zidovima.

Lure coursing je način ugodnog druženja ljubitelja i vlasnika pasa u prirodi, a istovremeno omogućava da se hrtovi opuste u svojoj prvobitnoj zadaći – u lovu, gdje u punoj brzini pokažu svu svoju ljepotu i lovačko znanje.

LITERATURA:

1. COMPLETE BOOK OF COURSING: HOUNDS, HARES & OTHER CREATURES, autor Steve Copold, Hoflin Publishing 1996.
2. GAZETHOUNDS Search for the truth, avtor Consatnce Miller, Hoflin Publishing 1988
3. LURE COURSING, autor Arthur Beaman, Howell Book House 1994.
4. DOGS OF AFRICA, autor Sian Hall, Alpine publications 2003.
5. PRAVILNIK FCI za natjecanja s hrtovima